

Branimir Maričević*

Etički aspekti uloge fizioterapeuta u košarkaškom klubu

Suradnja između fizioterapeuta, klupskog liječnika i na kraju samih športaša ponekad je ključ za otvaranje športskih uspjeha. Suvremeni način športskog treniranja dostigao je takvu razinu da od svakog športaša traži maksimalne napore, samoodricanje, dobro psihičko i zdravstveno stanje. S druge strane, dovesti športaša u maksimalnu formu, održavati je, a ne narušiti njegovo zdravlje osnovni je zadatak navedenog tima. Teško bi bilo striktno odvojiti rad i dužnosti navedenog tima. Taj rad je toliko isprepleten, da ne treba tražiti veću važnost u djelovanju bilo kojeg člana u timu, a samo dobra i zajednička suradnja može dati i dobre rezultate.

Nesumnjivo je da su polja suradnje navedenog tima i brojna i važna, ali je sigurno da je ta suradnja osobito osjetljiva i značajna u radu s mladim dobnim skupinama športaša, od selekcija škola košarke, mlađih kadeta, kadeta i juniora. Kod tog uzrasta sve odlike organizma, i morfološke i psiho-fiziološke, u punom su razvoju, te će i utjecaj fizičkih napora, odnosno treninga i takmičenja, u to doba biti izraženiji. Na mlade športaše odrazit će se pozitivno samo pravilno pedagoški postavljen rad, a on mora počivati na njihovim morfološkim i psihofunkcionalnim osobnostima.

U dijagnostici športskih ozljeda kod športaša fizioterapeut je u načelu najvažniji i odlučujući čimbenik, jer se on nalazi na licu mjesta prilikom ozljeđivanja, on je većinom prisutan ili danas svakodnevno na treningu i na svakom natjecanju svoje momčadi, i mora znati donositi pravovaljane promptne odluke. On je u prednosti pred ostalima zato što može analizirati čitav pokret, radnju koju je športaš izveo pri-

* Adresa za korespondenciju: Ft. Branimir Maričević, Udruga zdravstvenih djelatnika u sportu – Rijeka; Verdijeve 11/3, 51000 Rijeka, e-mail: branimir.maricevic@inet.hr.

likom ozljeđivanja. Zbrinjavanje ozljeđenog športaša nakon ozljede u mnogočemu će zavisiti o načinu liječenja, a tada do izražaja dolazi klupski liječnik.

Sva etička pitanja otvaraju se kod tzv. "alibi ozljeda", i u tim situacijama navedeni tim ima presudno značenje. Fizioterapeut je taj koji prvi dobiva informacije od športaša i može ih prenijeti, kako klupskom liječniku, tako i treneru ekipe. U svojoj praksi imao sam primjera gdje su mi športaši prilazili s nekom lošom viješću: obiteljski problemi, nesretna ljubav, problemi sa školom. Nikada u takvim situacijama nisam zaobilazio trenera niti klupskog liječnika, nego smo pravovaljanim odlukama dolazili do konačnog rješenja. Bilo je i slučajeva da su neki igrači procijenili da im se ne isplati ući u pripremne programe jer su se osjećali kao višak, pa bi u većini slučajeva inscenirali "ozljedu" kako bi opravdali svoj izostanak. Bilo je, međutim, i slučajeva da je igrač bio ozljeđen, a pod svaku cijenu htio odraditi taj dio športskog programa.

Za kraj moram naglasiti da granice u športskoj medicini treba pomicati radi samog športa. Medicina športa mora biti u funkciji športa. Šport je fenomen današnjeg društva i mnogima je postao osnovnim zanimanjem. To je područje u koje se mnogo ulaže i u kojem se dosta zarađuje. Činjenica je da način treniranja i takmičenja dovodi do mnogobrojnih ozljeda i oštećenja koja sputavaju športaše u njihovim aktivnostima, a to u svakom klubu nameće potrebu za što bržim oporavkom.

Prema tome, neizostavan dio svakog športskog kluba, odnosno njegova stručnog tima, jest FIZIOTERAPEUT.